



23 метри після старту спортсмен долає дво-метровий паркан, після чого підхоплює два навчальних пожежних рукави, з якими пробігає по буму (колоді), і приєднує один рукав до розгалуження, що стоїть на біговій доріжці. Другий рукав приєднує до ствола, що знаходиться за спиною з моменту старту, і так добігає до фінішу.

Здавалося б нічого складного, але насправді не все так легко, як думалося. Для деяких спортсменів було важко подолати саме бум, адже під час такої пробіжки спортсмени викидають пожежні рукави, щоб приєднати один кінець до розгалуження, а інший... а інший якраз і випадає із рук. Доводилося повертатися, а це втрата дорогіших секунд, які впливають на результат.

Втім, були й такі, хто бездоганно долав дистанцію. Найкраще з цим впорався машиніст насосних установок окремого пожежного поїзда станції Львів Першого загону воєнізованої охорони Степан Задорожний.

Підйом по штурмовій драбині до вікна третього поверху навчальної башти – один із найцікавіших видів пожежно-прикладного спорту. Після старту спортсмен зі штурмовою драбиною має подолати відстань у 32 метри до навчальної вежі і починає підніматися на неї, закріплюючи драбину у віконному отворі на другому поверсі. Фінішу спортсмен досягає на третьому поверсі, застрибнувши через вікно до приміщення вежі. Цей вид проходив у запеклій боротьбі. Не часто спортсменів на фініші відділяють соті частки секунди. Щоправда, у перший день судді не оголошували, яка з команд перемагає, зберігши інтригу до наступного дня.

Наступного дня спортсмени змагалися

у трьох видах пожежно-прикладного спорту: підйом по висувній триколінній драбині до вікна третього поверху навчальної башти, пожежній естафеті та бойовому розгортанню.

Розпочали змагання з висувної драбини. Цей вид спорту найбільш наближений до дій в умовах реальної пожежі. На змаганнях спортсмени стартують у парах – 1-й і 2-й номери, долають дистанцію до навчальної башти. Перший номер висуває драбину до рівня третього поверху, а другий – піднімається нею і фінішує, застрибнувши у приміщення вежі. Тут важливі злагоджені дії та психологічна сумісність двох партнерів по команді. Команди з такими якостями, власне, й стають переможцями.

У цьому змаганні здобули першість начальник варті окремого пожежного поїзда станції Здолбунів Тернопільського загону воєнізованої охорони Сергій Ремпа та його партнер – пожежник Ігор Шевченко. До речі, Сергій Ремпа здобув перше місце у підкоренні вежі зі штурмовою драбиною, здолавши її за 18 секунд.

– Змагання зі штурмовою та висувною драбиною – найважчі, – говорить Сергій Ремпа. – Вони вимагають індивідуальної і командної готовності, сили та вправності. Однак саме цим вони мені подобаються, і під час тренувань я зосереджую на них особливу увагу. Під час штурму найважче втримувати рівновагу, сидячи на вікні, викидаючи драбину на третій поверх. Щоб працювати в команді із висувною драбиною, яка важить майже п'ятдесят кілограмів, необхідні неабияка фізична сила та вміння. Багато людей вважає, що робота пожежника – це сон 24 години на добу. Насправді, щоб демонструвати такі

результати, колективи пожежних підрозділів щодня мусять працювати з обладнанням та перебувати у відповідному фізичному та психологічному стані. Під час надзвичайних подій фізична сила і швидкість відіграють чи не найважливішу роль, і пожежники доводять це щоразу, рятуючи людські життя та майно.

Наступною дисципліною, у якій учасники змагань мірялися силою, була пожежна естафета, що складається з чотирьох етапів по 100 метрів кожен. Спортсмени з пожежним стволом у руках проходять чотири етапи. На першому етапі спортсмен долає спортивний снаряд – "будиночок" за допомогою драбини, на другому етапі – долає "паркан" заввишки два метри. На третьому етапі, підхопивши пожежні рукави і пробігши по буму, спортсмен приєднує рукави до розгалуження, прокладає рукавну лінію і чимдуж мчить вперед, де на завершальному етапі вогнегасником гасить палаючу в деку рідину.

У цьому змаганні не було рівних команді Першого загону воєнізованої охорони, яка на кілька десятків секунд випередила своїх переслідувачів.

Після завершення чотирьох видів змагань важко було визначити лідера, адже всі команди мали майже рівні шанси на перемогу. І лише бойове розгортання визначило переможців і... тих, хто не встиг зайняти призове місце.

Під час бойового розгортання команда з семи осіб здійснює забір води за допомогою переносної мотопомпи, прокладає магістральну рукавну лінію і струменем води вражає мішень.

У цьому змаганні не було рівних команді Тернопільського загону воєнізованої охорони.

До речі, за традицією команда-переможець у цьому виді змагання купує свого тренера, занурюючи у воду. Не порушили традиції і цього разу – Олексія Ансімова таки викупали у баку, наповненому водою. Хоча, він і не дуже опирався, бо перемога саме в цьому змаганні – чи не найважливіша з-поміж усіх інших.

Підсумовуючи дводенні змагання, заступник начальника служби воєнізованої охорони з пожежного нагляду, головний суддя змагань Федір Курус подякував організаторам змагань, зокрема заступнику начальника Івано-Франківського загону з пожежного нагляду Володимирі Оленину, за хорошу підготовку і організацію спортивного свята і оголосив результати змагань.

Перше місце здобула команда Тернопільського загону воєнізованої охорони (на фото внизу праворуч), за що отримала перехідний кубок, який перебував у команді Івано-Франківського загону, та грошову винагороду в розмірі 2,4 тис. грн. Друге місце посіли господарі – команда Івано-Франківського загону воєнізованої охорони. За цей результат команді належить премія у 2 тис. грн. Третє місце з призовим фондом у 1,6 тис. грн здобула команда Першого загону воєнізованої охорони. Не встигла увійти до числа призерів команда Мукачівського загону воєнізованої охорони, навіть попри те, що у бойовому розгортанні ця команда було другою.

Втім, як відзначають переможці, перехідний кубок – це вагома перемога, та пожежники повинні постійно пам'ятати, що в їхній роботі найвищим здобутком є не кубок, а врятовані людські життя та майно.

Дмитро ПЕЛИХ
Фото автора

